

familiekroniek

+ Na een smartelijk ongeval overleed op 4 februari 1993, dhr Marcel De Burchgraeve, echtgenoot van mevr. Yvonne 't Jaeckx, reder op rust, geboren te Koksijde op 23 april 1921.

Geboren als peteking-kleinzoon van een grootvader-paardevisser, zagen zijn ouders hem niet graag het vissersberoep aanleren en dachten aan een walbaantje. Hij wou evenwel mordicus naar zee en volgde daartoe 2 jaar avondschool. Tijdens een vakantiereisje aan boord van de 0.102-MATHILDE-SIMONNE, rederij Blondé, was hij 10 van de 12 zedagen hondsziek, maar dit mocht geen beletsel zijn. Toch kregen zijn ouders hem zovèr dat hij leerling-timmerman werd. Na 3 maanden evenwel was zijn geduld op en was hij timmerman af.

Marcel werd in zijn hang naar zee gesteund door de reder Jules Hennaert, eigenaar van de houten 0.302-SUZANNE-ADRIENNE, gevoerd door zijn beide zonen Emiel en Pedro, en hij kon onmiddellijk aan boord van het schip als scheepsjongen varen. Hij leerde de gronden van de Witte Bank en Het Kanaal kennen. Een hele ervaring was het toen het vaartuig in de winter 1937-38 op de kust liep nabij Lizard Head, maart 1938, evenwel zonder ernstige gevolgen.

In maart 1938 nog monsterde Marcel als jongen op de stalen 0.250-MARIE-ELISA. Gedurende het 1 jaarlange verblijf op dit vaartuig zijn de 4 reizen naar Marokko, Noordwest-Afrika, onder schipper André Verbanck, en naar de Spaans-Portugese gronden, de meest beloftevolle en mooiste uit De Burchgraeve's zeemanstijd.

Einde februari 1939 monsterde Marcel als matroos op de 0.254-BEATRICE-EDRIENNE van reder H. Calcoen.

Wat Wereldoorlog II zou worden brak uit op 3 september 1939. De onveilige Noordzee deed de Belgische middenslagvloot naar veiliger westelijke gronden uitwijken. Met 2 landingen in Zuidwest-Britse havenswaren het lange reizen voor de vissersfamilie's. In oktober werd De Burchgraeve stuurman op de 0.290-TENIERS, rederij NV Motorvisserij. 2,5 maanden later was Marcel terug matroos op de houten 0.245-EVOLUTION van Verhaeghe/Vandamme en 1 maand later is hij matroos op de 0.263-ELISA, rederij Viaene. Op 10 mei 1940 brak de oorlog in het land los en Marcel was thuis. Hij werd met collega's gevorderd door de bezetters om voor hen te werken. Van 20 januari 1942 evenwel nam Marcel deel aan de dagvisserij op de Belgische kust, gevaarlijk maar lonend. Via de N.84, de N.119 en de N.147 werd hij in april

1945 schipper op de N.70 en maakte de bevrijding mee.

Terug matroos op de O.115-IRMA-ALICE in december 1945, werd De Burchgraeve andermaal matroos op de oude liefde, de O.250-MARIE-ELISA, in juni 1947. Na 4 jaar vaart werd hij er in juni 1951 stuurman tot mei 1958. Van dan af zou Marcel steeds uit Nieuwpoort varen, o.a. op de N.762. In 1962, na cursus op de Visserijschool, deed Marcel in februari 1962 examen en slaagde als schipper kustvisserij. Hij werd onmiddellijk schipper op de N.762 tot mei 1964. Halfweg 1964 kon Marcel een lang gekoesterde droom werkelijk maken, hij verwierf de O.185-SHAMROCK, reder Vanderveen, en wijzigde de registratie in N.185-St.-PATRICK, en trok er mee naar zee in juli 1964 .

In 1971, na voorspoedig gevaren te hebben, legde Marcel er het bijltje bij neer en verkocht het vaartuig naar Lowestoft.

Marcel De Burchgraeve was de stiefvader van oudleerling August Ghys en lid van de Vriendenkring.

De druk bijgewoonde plechtige uitvaartdienst had plaats op woensdag 10 februari 1993 in zijn parochiekerk St.-Antonius, Vuurtorenwijk, om 10 uur, waarna de teraardebestelling volgde op de begraafplaats te Nieuwpoort.

We verzoeken de familie De Burchgraeve-'tJaeckx en verwanten onze christelijke blijken van deelneming te willen aanvaarden.